

تقدیم به فرماندهی گمنامی که
آرزوی شهادت
دردش شعله می کشید
وبه برکت نامش گرد هم آمدیم ...

به شرط عاشقی

شهید مدافع حرم سعید سیاح طاهری به روایت همسر

راوی: هدیه غبیشی / نویسنده: رضیه غبیشی

فهرست

۷	..... حرف دل
۹	..... فصل اول / روزهای دلهره
۴۱	..... فصل دوم / بهار زندگی
۵۱	..... فصل سوم / در آغوش دلهره‌ها
۹۱	..... فصل چهارم / پایان دلهره‌ها
۱۱۷	..... فصل پنجم / تولد فتنه شوم
۱۴۷	..... فصل ششم / پرواز به سوی نور
۱۶۱	..... فصل هفتم / ناگفته‌های دردناک
۱۹۱	..... فصل هشتم / نوری که تاریک نشد
۲۲۳	..... آلبوم تصاویر

حروف دل

و خداوند عشق را آفرید و سرلوحة زندگی بشر قرار داد و به او فرمود: بنده من عاشقم شو تا عاشقت شوم.

و چنین شد که انسان‌های والاپی دنیا آمدند تا در خلوتگه او عاشقی کنند.
در دوران دفاع مقدس به همراه همسرم منصور، با «او» و هدیه در خانه‌ای مشترک زندگی می‌کردیم. هر بار که می‌دیدمش، یک صفت در او برجسته بود: متنانت و لبخندی که با شوخی عجین بود.

مردی پرصلابت و مصمم بود. حتی برای کارهایی که به ظاهر انجامش غیرممکن بود. مردی که هیچ‌گاه دیگران را پلکان ترقی خود قرار نداد و مقید به امور شرعی و رضای خدا بود. شب و روز نمی‌فهمید و عشق به انجام کار در او لبریز بود. دریغ که در شهر آبادان، زادگاهش، او را نفهمیدند و تلاشش را ارج ننهادند!

گرمای سوزنده و شرجی هوای آبادان که گاهی پوست صورتش را می‌سوزاند و گردوخاکی که نفس را حبس می‌کرد، حتی خیابان‌ها و پیاده‌روها و کوچه‌های شهر می‌دانستند او چقدر پرتلاش است؛ اما دست‌هایی نامحسوس سنگ جلوی پایش می‌انداختند.

بارها وقتی به منزلمان می‌آمد و با منصور، همسرم، حرف می‌زد، دلی پردرد از عملکرد نارفیقان و مسئولان بی‌درد داشت. ای کاش قبل از رفتنش، او را درک می‌کردند و تجلیل‌ها که بعد از شهادتش انجام دادند، آن زمان به صورت همکاری و همراهی با او بود!

او نشان داد که برای رسیدن به معشوق باید عاشق شد و عاشقی کرد و او با شرط عاشقی به وصال رسید.

وقتی آفتاب عمرش با پیوندی عاشقانه در یکی از شهرهای سوریه غروب کرد، سنگ‌فرش‌های آبادان برای همیشه در حسرت بوسیدن قدم‌هایش به جا ماندند.

برای نوشتمن این کتاب همسرش هدیه غبیشی و برادر بزرگوارش ساسان (علی) سیاح طاهری، هم‌زمانش، رضا صریحی، کاظم فرامرزی، مکی یازع، کاظم برنده، مهرزاد ارشدی و در نهایت محمدحسین فرزند ارشدش و خانمش مرا در تکمیل این کتاب باری کردند. از همه کمال تشکر را دارم. امیدوارم مقبول خداوند و شهید عزیزمان قرار بگیرد.

رضیه غبیشی

تیر ۱۳۸۹

آبادان